

VESTNIK

Slovenskega Kluba

St. 11

6 Banchory Street
ESSENDON - Vic

December 1956

Tel.: FA2861

Božične misli.....

Sedim v sobi pri mizi, prsti mi pocivajo na tipkah pisalnega stroja, pogled pa mi uhaja skozi otprto okno. Ko bi se mogel zbrati vsaj za kratko minuto! Nekaj božičnih misli naj bi napisal za "Vestnik". Božičnih misli? December je, dva tedna do božica; pogled skozi okno pa me hoče prepričati, da smo v julijskem dnevu. Vroca soparica leži v zraku nad mestom; niti vetra ni, da bi mi posušil potno celo in od casa do casa zamajal veje visoke palme na sosedovem vrtu.

Hm! Božične misli... Ko bi bil pogled skozi okno drugačen, saj bi jih vse lažje spravil na papir. Ko bi bilo okno zaprto in bi bile na steklu zarisane velike ledene roze. In bi skozi zamrzla stekla videl zasneženo slovensko vasico ter bi na s snegom zameteni cesti veselo peli kraguljčki sani ter zamrli za klancem. In ko bi se dvignila decembrska meglica, da bi se sončni zarki zablesteli na sneženi odeji ter bi pricelo kapljati od ledenih svec nad oknom. In ko bise nekje dalec za klancem pokazale bele slovenske planine.

Sel sem z roko preko potnega cela, da bi pregledal zimsko sliko, ki me ne zbira, ampak raztresa. Skoraj me je bilo sram in nehote sem si stavil vprašanje: Kaj ni božic vse nekaj več kot zasneženi decembrski dan, ki smo ga bili navajeni doma? Le čemu naj bi bil tako tesno povezan z vremenom, da bi se nam božic v Avstraliji ne zdel pravi božic? Sneg ali vročina sta le zunanost, ki oblacita letni čas, mali delček nasega življenja, ki teče v večnost kot pesek v pesčni uri. Na duh pravega božica bi ne smela imeti prav nobenega vpliva, kajti duh božica je globoko v našem srcu, zejnem ljubezni, svobode in miru.....

Res! Ko stojis pred jaslicami in se zazres v nebogljeno Dete na Slamci, pozabis na mraz ali vročino. In ko zapoješ slovensko božično pesem, pozabis tudi na to, da si v Avstraliji dalec od doma. Vse na svetu okrog tebe nima važnosti ta trenutek: tu si le ti in Dete in cudovita betlehemska zgodba, da je to Dete zate rojeni Odresenik. Tako majhni, tako otroško preprosti postanemo v tem božičnem trenutku, da nas je skoraj sram on spominu na nase življenje. Ob jaslicah spoznamo, da je vsa nasa nadutost, vse samozavestno dviganje glave, vse nase stremljenje po uzitkih, cim vecjem zaslužku, ugledu, oblasti.... da je vse to tako grdo ponarejeno in prav nič nase. Clovesko srce zeli vse vec, zeli koscek onotranjske sreče, ki je vse to ne premore. Prava sreca je le v preprostem in vernem srcu doma in jo kot daljni odmev nase sončne mladosti znova zaznamo pri jaslicah. Zato so božični občutki tudi občutki domotozja po necem, kar smo izgubili. Izgubili? Ne, ne bi smel uporabljati te besede. Dediscine vernih starsev ni mogoče izgubiti. Lahko pa jo zakopljemo v rusevine lastne sreče, lahko jo pokrijemo v prah preobilnih skrbi za ta svet in to življenje, ki ga bo tako hitro konec.

Dragi bratje in sestre! Ob jaslicah otrešimo prah nasih src! Odkrijmo v njih vse tisto lepo in plemenito, ki nas je tako osrečevalo pred mnogimi mnogimi leti, predno je nasa roka segla po prepovedanem sadu in zacela dvigati pest v upor proti Bogu. Priznajmo svojo slabost, priznajmo svoj nemir, ki nas dela nesrečne. Ne varajmo se, da se bomo osrečili s tem, da si kujemo zakone po mili volji. Zakoni so ze od davnaj vklesani v nasih srcih: dobro vemo, kaj je prav in kaj ni. Duh božica, ki je v teh dneh skozi nasa srca ob spominu na toplo betlehemsko zgodbo ljubezni, pa nam bo pomagal, da bodo nasi božični in novoletni sklepi mocni in trajni. Potem bomo spet zacutili, da smo vec kot kosti in meso, kot telo, ki se dan za dnem preteguje za vsakdanji kruž - zacutili bomo dostojanstvo celega cloveka, ki mu je sam Bog vtisnil svojo podobu - neumrjoco duso.

49

Par besed rojakom v Viktoriji.

Kot aktivnemu članu Slovenskega Kluba Melbourne že od vsega začetka, mi dragi rojaki dovoljite sledeče vrstice. Nasladnje naj nam bi bila kratek opis rojstva našega društva in spodbuda za naše bodoče delo.

Mnogim izmed Vas je dan in kraj rojstva našega društva nepoznan in ker bomo v kratkem imeli drugo obletnico obstojanja Slovenskega kluba bi Vam rad v parih vrsticah povedal kako smo začeli.

Katoliška dvorana v St. Albansu je bila določena na dan 19.12.1954 za ta nam zelo pomemben dogodek. Rojaki iz vseh predelov Melbourne so prihiteli v St. Albans na to edinstveno in tako dolgo zaželeno prireditve: USTANOVNO SKUPŠČINO prvega Slovenskega društva v Viktoriji, katero naj bi po svojem predstavnistvu zastopalo želje Slovencev. To in še mnogo več jih je napotilo na to veliko manifesta-cijo, katera se je zaključila z velikim uspehom in ostala v trajnem spominu vseh prisotnih. Z pesmijo smo zaključili ta velik dan in prokati z voljo stopili pred nova naloga.

Društveno delo, ki je sledilo je pokazalo mnogo težav. Vse slabosti tako značilne za nas Slovence so se pojavile v neverjetno kratkem času. Sumišenja, nevoščljivost, politična prenapetost posameznikov, neupravičena kritika na eni in pomanjkanje narodna zavednosti rojakov na drugi strani je končno in upravičeno povzročila med prvaki Slovenske emigracije nezaupanje v bodočih uspeh društva.

V kljub temu in drugim notranjim težavam je naš klub zabeležil lepe uspehe. Naš klub je bil uradno priznan od avstralske organizacije (The Good Neighbour Council), naše različne razstave in končno naše prireditve, ki so zelo lep uspeh priznan pri drugih organizacijah kakor tudi pri avstralskih oblasteh. Omenil bi pri tej priliki še velik finančni uspeh, kateri je postavil naše društvo na trdno podlago za bodoče delo.

Z zavestjo v srečo smo stopili pred III. redno skupščino, katera je pokazala našo voljo in želje:

DVIGNITI SLOVENSKI KLUB IN NAPRAVITI VSE V NAŠIH MOČEH,
DA POSTANE ISTI RESNIČNA LAST NAS VSEH.

To načelo naj prevladuje med odborniki in rojaki v bodoče in lepša organizacijska bodočnost nam je zagotovljena.

Slovenski klub Melbourne poziva nas vse, da uresničimo naše želje razširiti članstvo, izpopolnimo sodelovanje z ostalimi klubi v Viktoriji in izven nje in končno osredotočimo vse naše napore, da se čim prej približamo uresničenju naše skupne želje imeti

SLOVENSKI DOM V VIKTORIJI.

To bomo pa lahko dosegli samo s skupnim delom in z naporu vseh naših rojakov.

Preteklost naj nas uči v našem bodočem delu. Poslužujmo se izkušenj naših slovenskih organizacij v Ameriki, Kanadi in drugje po svobodnem svetu, kajti vsi stopamo po njihovi poti v novi deželi, katero smo si prostovoljno izbrali za našo novo domovino. Da zadovoljimo samega sebe nam je potreben kakšček domovine, katerega naj nam nudi SLOVENSKI KLUB, ostale dobrine pa nam bo dala nova domovina-AVSTRALIJA.

Eno brez drugega ne napravi človeka srečnega, zato složno gradimo naše bodoče cilje in srečni bomo ako ravno v tujini.

Predsednik Upravnega Odbora Slovenskega
Kluba v Melbourne:

Z. Verbič.

B i l o j e s p o m l a d i .

V spomin na čas,
ko sen je nas -
kot zimzelen pod snegom
se v tihni nadi -
je veselil pomladi
(Župančič)

Pomladni vetrovi so se igrali med srebrnimi listi belih brez, mlada dijaška srca so postajala nemirna, zlata vesna je napolnila duše z mehkim hrepenenjem po nečem, kar vzdigne mlado srce iz sive vsakdanjosti v višave lepote.

Stane sklonjen nad spominsko knjigo je skrbno risal šopok planinskih rož. Svinčnik je drsel po belem papirju in z tiho ljubeznijo je dokončal planiko.

Nada mu je dala knjigo čez Velikonočne praznike s prošnjo, da ji kaj vanjo napiše. Z narejeno robotostjo ji je takrat odgovoril, da ren neve kaj napisati, prikriti ji je hotel sladko zmedenost, katero je vedno občutil, kadar je bil v njeni družbi.

Nerodno je vzel knjigo iz njenih rok, ko ji je pogledal v oči so iste sijale in v njih je Stane videl pomlad, hrepenenje in toplo ljubezen. Z pesmijo v srcu se je odpeljal domov iz sivega prašnega mesta na zeleno deželo.

Lepo je narisal Stane venček planinskih rož. Planika je bila siva kot stene Kamniških planin, encijan lepo moder, murke temno rudeče. V desnem kotu tik pod rožami je napisal "Nadi v lep spomin" in spodaj še dodal "Pomladi leta 1941".

Ko se je vrnil v mesto se mu je Nada toplo zahvalila. Ob tihih večerih sta se sprehajala roko v roki, drevo red ko stanjev je bil v cvetju, na vodi so se zrealile luči mesta in v daljavi se je vzpenjal most kakor lok preko Ljubljaniče. Stane je bil poln bodočnosti in Nada ga je poslušala s tihim hrepenenjem.

Čez nočje bilo drugače. Pomladni veter je utihnil, srebrni listi so nehali šumeti, zelena polja so postala mrtva - sanje zbledole. Vojna je pokopala pomlad, mladost, srečo in upanje. Njen vihar je divjal in uničeval mlada srca, duše so krvavele in umirale, grobovi so požirali mladost, upanje in hrepenenje. Na bledih ustnicah padlih je bledelo upanje in hrepenenje, smrt je žela svojo strašno žetev.

Vse to roji danes Stanetu po glavi. Sam je v svoji mali sobici, sam v tujini. Vojni metež mu je prizanesel, ostal je med živimi, vendar srce pred leti tako živo, polno sanj in hrepenenja, je otopelo. Steklenica mu stoji na mizi, pije in utaplja spomine. Nada, spominsko knjigo in domovino.

V sobo pokuka gospodinja "Not drinking once again" mu zabrusi in zapre vrata. Grenko, skoraj zmedeno se Stane nasmee. "Pijanec" reče samemu sebi in z težko glavo premišljuje zakaj je pijanec.

III. Redna Skupščina Slovenskega Kluba v Melbourne.

Z iskreno željo in upanjem, da izvolimo novi in močnejši upravni in nadzorni odbor Slovenskega kluba v Melbourne, ki naj bi predstavljal stebere vseh Slovencev v Melbourne, smo se dne 25. nov. 1956, zbrali na III. redno skupščino Slovenskega Kluba v Melbourne.

Skupščino je otvoril g. predsednik Abram, kateri je toplo pozdravil vse navzoče rojake, prečital dnevni red skupščine in v kratkih besedah orisal potek zborovanja.

Gospodu predsedniku so sledili ostali člani upravnega odbora, kateri so v svojih poročilih dali res lep pregled dosežanj delovanja upravnega odbora in opaziti je bilo, da so prisotni rojaki poedinim poročilom navdušeno ploskali.

Delovanje kluba je bilo v glavnem zadovoljivo, doseženi so bili lepi uspehi z različnimi zabavami, izdajanjem našega vestnika, razstavami. Iz poročil je bilo nadalje razvidno, da se je naš klub udeležil mednarodne konference, katera je bila sklicana pod okvirjem "The Good Neighbour Council". Imenovana konferenca je imela lep uspeh in naši zastopniki so podali svoja mnenja v splošno korist in podvig našega društva.

S to konferenco je naš klub prvič stopil pred avstralsko javnost in po zaslugi naših zastopnikov uživa trenutno isti ugled pri vseh drugih sličnih organizacijah.

Gospod Abram je nato predlagal, da se izvoli nov odbor, kateri naj bi še bolj uspešno izvrševal svoje delo v okviru Slovenskega kluba. Predlog je bil soglasno sprejet in volitve novega upravnega odbora so se pričele. Gospod Verbič je predlagal, da bi se volitve vršile tajno, kar so prisotni odobrili.

Od poedinih prisotnih je g. Verbič dobil največ glasov in udeleženci so predlagali istega za predsedniško mesto z pooblaščenjem, da sestavi sam novi upravni in nadzorni odbor.

S pomočjo g. Žerdonarja je novoizvoljeni predsednik sestavil sledeči odbor, kateri je bil soglasno sprejet:

UPRAVNI ODBOR:

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: g. Z. Verbič
 Podpredsednik: g. S. Sajnovič
 g. P. Česnik
 Tajnik: g. V. Polanc
 g. I. Jenc
 ga. J. Sajnovič
 Blagajnik: g. Š. Žerdoner
 g. J. Golenko
 Gospodar: g. M. Adamič
 g. M. Hartman
 g. V. Gomizelj
 Kulturni ref.: g. F. Hartman
 g. J. Oblak
 Odborniki: g. J. Bože
 g. J. Mozina

Predsednik: g. M. Abram
 Člana odbora: g. M. Feršič
 g. Z. Rome

Po končanih volitvah se je g. Verbič toplo zahvalil za izkazano zaupanje in dal kratek pregled za bodoče delo kluba.

Naš novi in lepi cilj naj nam bo "SLOVENSKI DOM", ki naj bi bil zatočišče in pribežališče vseh Slovencev in v tem duhu se je skupščina ob 18 uri zaključila.

Podpredsednik:
 Stanko Sajnovič

.....

BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE in
 USPEHA POLNO NOVO LETO ŽELI ROJAKOM
 ŠIROMVIKTORIJE UPRAVA SLOVENSKEGA
 KLUBA

Križem kražem po deželi

Že v Sydneyu sem mnogo povpraševal, koliko je Slovencev v Viktoriji. Nihče mi ni znal odgovoriti. Odgovore sem cicer slišal, pa tako različne, da si sodbe nisem mogel ustvariti. Tudi v Melbourneu sem že mnogokrat slišal: "Saj nas ni veliko in še ti smo razbiti ter ne pridemo skupaj!" Res nas ni nevem koliko tisočev in da smo precej razbiti ter nepovezani, tudi to drži. A prepričan sem, da nas je mnogo več kot si mislimo. V teku enega leta bom število približno zadel, zdaj ga še ne morem. Ob prihodu sem imel samo seznam naslovov naročnikov "MISLI" in naslovnik, ki ga je zbral ob svojih obiskih p. Rudolf. To sta bili zame odskočna deska za obiske slovenskih družin. Bil sem presenečen, koliko novih sem srečal že v prvih tednih. Začel sem zbirati kartoteko, v kateri ima vsak svoj list, tudi slovenski otroci. Lahko rečem, da je prva škatlja že premajhna, pa je v njej prostora za 1000 listkov. In vem, da nisem obiskal niti polovice slovenskih družin v Viktoriji.

Z delom sem se sprva omejil na Melbourne in okolico. Če ne seš preveliko žlico v usta, ne moreš pojesti, me je pred leti učil oče. In prav je imel. Tako se zdaj več ne izgubim v mestu, kakor sem se sprva kar pogosto. S tem še ni rečeno, da sem že vse Slovence po mestu obiskal - a mestno središče slovenskega duhovnika je ustanovljeno in redno se zbiramo k slovenski službi božji vsako prvo nedeljo v mesecu. Tudi polnočnico bomo imeli v isti cerkvi: St. Louis church, Stewell Street, Burnley. V St. Albansu sem našel nad 40 Slovenskih družin - kar lepa slovenska vas. Ker maše ne moremo imeti, se bomo večkrat zbirali k slovenskim petim litanijam. Prihodnje bodo na nedeljo po božiču ob štirih popoldne in ste povabljeni tudi Slovenci iz okolice. St. Albans slovenska naselbina ima kar čeden otroški zborček, ki lepo zapoje slovenske božične pesmi. Tamkajšni klub je dne 2. decembra priredil Miklavževanje, ki je lepo uspelo. Hvala Sv. Miklavžu, ki se je potrudil med nas z angelci in parklji in obdaril slovenske otroke.

V Geelongu sem imel namen v štirih dneh obiskati vse slovenske družine, pa sem se uštel. Bilo je nemogoče: Našel sem 89 slovenskih naslovov - tudi lepa slovenska naselbina, četudi ne žive kot sosedje. Na Štefanovo bo tamkajšni klub priredil slovensko zabavo. K slovenski maši pa se zbiramo vsako drugo nedeljo v mesecu ob deseti uri v cerkvi Sv. Družine na Separation Road. Father Kelly nam gre zelo na roko in nam je dal na razpolago tudi dvoranico za cerkvijo, kjer se po maši lahko pomenimo. Ko bi nas bilo več, da bi boljše zapeli! No pa začetek je vedno težak. Saj skoraj ne znamo večpriti skupaj, dasi čutimo potrebo po tesnejšem sodelovanju.

Iz krstne in poročne knjige pa tole: Do srede decembra slovenskih osem krstov.

Robert Kofol je bil krščen 14. oktobra v Newportu. Sonja Glažar 28. okt. v Elwoodu. Sonja Potočnik 28. okt. v Macleodu. Jožef Pekol 3. nov. v St. Albansu. Srečko Sajn dne 24. nov. v North Fitzroyu. Ida Cammarota dne 1. dec. v West Footscrayu. Martin Adamič 2. dec. v Croxtonu in Franko Cuzzolin dne 8. dec. v Carltonu.

Poroki beleži knjiga dve: Viktor Javornik in Ana Marija Hočevar sta se 13. okt. poročila v katedrali. Maks Stavar in Marija Stemberger pa dne 17. nov. v Moonce Ponds.

S tem ni rečeno, da so to vsi slovenski krsti in vse poroke, mnogi opravijo s svojimi dušnimi pastirji, kar je tudi lepo in prav. Kdor pa želi krstni ali poročni obred v slovenskem jeziku, naj se pravočasno obrne na moj naslov pa se bomo pomenili za čas in kraj.

No, pa bomo še drugič kaj pokramljali.

Pater Bazilij OFM

Iz pisarne tajništva.....

Tajništvo Slovenskega kluba v Geelongu nas je naprosilo, da objavimo novi naslov gospoda tajnika kluba, ki sledi:

I v a n K r a n j c ,
Lot 32 Thompson Street,
NORLANE - Geelong - Vic.

.....

Zabava v Geelongu se bo vršila dne 26. Decembra 1956. pod našim lepim geslom " STEFANOVANJE " v prostorih:

Railway Institut Hall, Latrobe Terrace,
s pričetkom ob 7^h zvečer in zaključkom ob 1 uri zjutraj.
Vsi rojaki iz Geelonga in okolice vljudno vabljeni.

.....

Našemu požrtvovalnemu odborniku Martinu Adamiču je štorklja prinesla krepkega sina Martina. Uredništvo Vestnika kakor tudi celokupni odbor izreka družini Adamičiskrene čestitke. Ne pozabimo vprašati novega očeta ob priliki, kako se perejo "plonice".

.....

Tajništvo kakor tudi uredništvo VESTNIKA naproša vse rojake, da nam javijo nove naslove. Poštni uradi so nam vrnili okoli okoli 50 Vestnikov zadnje številke, ker so naslovljenci izpremenili bivališča.

.....

Ker nam dosedaj še ni uspelo dobiti klubskih prostorov, rojake naprošamo, da se za informacije obračajo na sledeče naslove:

Za Kew in okolico	na g. Česnika Pavleta, Tel. 72 Princess st., Kew, WM 6938
Za Camberwell in okolico	na g. Jožeta Golenka, WB 486
Za Pascoe Vale in okolico	42 Rowell Ave, Camberwell
Za Ripponlea in okolico	na g. Maksa Hartmana, 153 Essex st. Pascoe Vale
Za Footscray in okolico	na g. Slavka Žerdonerja, 11 Mc Whae Av., Ripponlea
	na g. Jenca, 51 Walter st., Footscray

EMONA AGENCIJA vošči vsem odjemalcem in prijateljcem veselo in zadovoljne Božične praznike ter uspeha polno Novo leto 1957.

Pošto pošiljajte na naslov: Uprava Slovenskega kluba,
6 Banchory st.
ESSENDON - VIC.